

 <p>ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΛΟΓΟΣ</p> <p>Κονδύλη 1 • Μαρούσι • Τ.Κ. 15122 Τ: 210 8062033, 210 8062017 E: front.logos@gmail.com www.front-logos.gr</p>	<p>ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2017</p> <p>ΛΑΤΙΝΙΚΑ</p> <p>Ο.Π. ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ</p> <p>ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ</p>
--	--

A1.

Νόμισε ότι ερχόταν εναντίον του άνθρωπος εξαιρετικά μεγαλόσωμος και με βρώμικη όψη, όμοιος με εικόνα νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, τον κατέλαβε φόβος και θέλησε να μάθει το όνομά του. Εκείνος απάντησε ότι είναι ο Πλούτωνας.

Στο Λατινικό πόλεμο ο Τίτος Μάνλιος, ο ύπατος, καταγόμενος από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και από τον αρχηγό των εχθρών μ' αυτά τα λόγια προκλήθηκε σε μάχη

Δε σου πέρασε η οργή όταν εισέβαλλες στα σύνορα της πατρίδας; Παρόλο που είχες φτάσει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί όταν είδες τη Ρώμη, δεν πέρασε αυτή η ιδέα από το μυαλό σου: «Μέσα σε εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι μου και οι θεοί μου, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά μου»; Αν λοιπόν εγώ δε σε γεννούσα, η Ρώμη δε θα πολιορκούνταν: αν δεν (σε) είχα γιο, θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ τίποτα πια δε μπορώ να πάθω κι ούτε πρόκειται να είμαι πιο δυστυχισμένη για πολύ καιρό: αλλά αντίθετα, αυτούς εδώ, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

B1.

ingentis:	ingenter
facie:	facies
similem:	simillimo
quem:	quae
exercitui:	exercitus
proelio:	proeliis
mināci:	minaciora
illa:	illud
penātes:	penatium

nihil:	nulli rei
diu:	diutius
miserrima:	miser
hos :	hac
mors :	morte
servitus :	servitutis

B2α.

existimāvit:	existimem
venīre:	veniendo
aspexit:	aspice
concēpit:	concipect
praefuit:	praeesse
abīret:	abivisset/ abisset
abstinērent:	abstenturam
habērem:	habebuntur
pati:	passuram esse
possum:	possitis

B2β.

ingrediamur
ingrederemur
ingressuri simus
ingressi simus
ingressi essemus

Γ1α.

magnitudinis: απρόθετη γενική της ιδιότητας (μόνιμη ιδιότητα) ως ονοματικός ετερόπλωτος προσδιορισμός στο *hominem*.

consul: ονοματικός ομοίπλωτος προσδιορισμός παράθεση στο T. Manlius

aliquando: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο *abiret*.

animo: απρόθετη αφαιρετική του μέσου ή του τρόπου ως επιρρηματικός προσδιορισμός στο *pervenias*.

miserrima: κατηγορούμενο στο υποκείμενο ego μέσω του ρήματος *futura sum*.

Γ1β.

se: υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου *esse*, ταυτοπροσωπία και λατινισμός. Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου βρίσκεται πάντα σε αιτιατική ακόμα και στην περίπτωση της ταυτοπροσωπίας και δηλώνεται πάντα. Στην ταυτοπροσωπία χρησιμοποιούμε ως υποκείμενο την αιτιατική της αντίστοιχης προσωπικής αντωνυμίας. Το φαινόμενο ονομάζεται λατινισμός.

ego: υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου *pati*. Το υποκείμενο βρίσκεται σε ονομαστική, καθώς έχουμε ταυτοπροσωπία με τελικό απαρέμφατο.

Γ1γ.

dux hostium his verbis proelio **filium** **laccessivit**

Γ1δ.

qui natus erat
dum (tu) ingrederis/ingredere

Γ2α.

Υπόθεση: **si pergis**
Απόδοση: **manet**

Πρόκειται για ανεξάρτητο υποθετικό λόγο του α' είδους, της ανοικτής υπόθεσης στο παρόν. Η υπόθεση εκφέρεται με οριστική Ενεστώτα (*pergis*) και η απόδοση επίσης με οριστική Ενεστώτα (*manet*).

Υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα για το παρελθόν

Si perrexisses, mansisset

Υπόθεση δυνατή ή πιθανή για το παρόν και το μέλλον

Si pergas, maneat

Γ2β.

ego filium non habens ...

Η μετοχή δηλώνει το σύγχρονο και τίθεται σε πτώση ονομαστική επειδή είναι συνημμένη στο υποκείμενο *ego* του ρήματος της κύριας πρότασης *mortua essem*.

Γ2γ.

Quem simul aspexit Cassius: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με το χρονικό σύνδεσμο *simul*, επειδή δηλώνει το προτερόχρονο. Η αντωνυμία *quem* προτάσσεται για έμφαση. Εκφέρεται με οριστική γιατί δηλώνει το πραγματικό γεγονός που μας ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη. Πιο συγκεκριμένα εκφέρεται με οριστική παρακειμένου *aspexit*, επειδή δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

cum aliquando castris abiret: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με το ιστορικό διηγηματικό σύνδεσμο *cum* (ο οποίος χρησιμοποιείται σε

αφηγήσεις του παρελθόντος) και εκφέρεται με υποτακτική, επειδή η πρόταση δηλώνει τη βαθύτερη σχέση αιτίου-αιτιατού ανάμεσα στην κύρια και τη δευτερεύουσα. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού *abiret*, επειδή εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου, *edixit*, και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ